

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1223/2025
07.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Бранимира Јеремића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 1-К-205/23 од 08.05.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-297/25 од 21.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранимира Јеремића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 1-К-205/23 од 08.05.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-297/25 од 21.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 1-К-205/23 од 08.05.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за који му је утврдио казну затвора у трајању од четири месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца и на новчану казну у одређеном износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а уколико исту не плати у датом року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-297/25 од 21.07.2025. године године, делимично је усвојена жалба окривљеног АА и браниоца окривљеног, те је преиначена пресуда Основног суда у Јагодини 1-К-205/23 од 08.05.2025. године, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу према окривљеном АА одбио оптужбу да је извршио кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда, о чијој висини ће првостепени суд одлучити накнадно посебним решењем, док је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног за кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим тачком 1 изреке првостепене пресуде, осудио на казну затвора у трајању од десет месеци, коју ће извршити у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, коју просторију окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора и задржао му као правилно одмерену новчану казну у одређеном износу од 40.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана, а уколико у датом року новчану казну не плати иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалбе окривљеног и његовог браниоца у преосталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Бранимир Јеремић, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи тако да према окривљеном одбије оптужбу за кривично дело превара из члана 208. став 2. у вези става 1. Кривичног законика услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранимира Јеремића је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 462 став 1. ЗКП, док суштински указује на повреду из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, с обзиром да је окривљени АА оглашен кривим за кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, након што је укинута првобитна првостепена пресуда

којом је, поступајући по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Јагодини Кт 267/16 од 08.05.2018. године, првостепени суд окривљеног огласио кривим за кривично дело превара из члана 208. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, те да је тек у поновљеном поступку, поступајући по ургенцији ОЈТ Кт бр.172/18 од 29.09.2020. године, суд исту третирао као нови основ оптужбе за квалификацију из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, која није била основа за претходну првостепену пресуду, већ квалификација из члана 208. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани, а како су истицани и у жалби на првостепену пресуду и као такави већ били предмет оцене другостепеног суда, о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 5 пасус 2 образложења пресуде, то дате разлоге овај су прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП, при чему Врховни суд указује да је у складу са одредбом члана 420 ЗКП, суд везан чињеничним описом дела у оптужби, а не његовом правном оценом, и да је овлашћен да окривљеног огласи кривим и за теже кривично дело у односу на правну оцену дела дату од стране тужиоца уколико су његови битни законски елементи садржани у чињеничном опису дела из оптужбе.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић